

А В Ж Е Ж!

додаток до «Житомирського вісника»

ВЕРЕСЕНЬ '90

Поетія
розна
ублїдїстїя

Офіційний «САМВІДАВ»?

ВООБРОЖЕНОГО НЕКОГО ПРИКЛАДИ ОДИНКОЇ
ОТРИМАЛИ! СЕБЕЖІ КУРАТОРА
ПРИКЛАДИ ПУШКИ ІГО ПІДПИСАНО
ДОДАТОК ДО ТРИКОМІА «ВІСНИК
ВІСНИК». ОТЕ, МІ СІМІАДОСІ, МІ
ПЕРШІ МІДІА ІГО ПІДПИСАНО МІ
НА ІСІАТО ПІДПИСИ. ОТЕ, МІ ПІДПИСИ
ДО ПІДПИСИ ПІДПИСАНО, МІ
МІДІА НЕКОГО ПІДПИСАНО ДО ПІДПИСИ
МІДІА ПІДПИСАНО. ТОМ І ПІДПИСИ
І ПІДПИСАНО ПІДПИСАНО ПІДПИСИ
«ВІСНИК ВІСНИК», МІ ПІДПИСИ
ПІДПИСАНО ПІДПИСАНО ПІДПИСИ, МІДІА
ПІДПИСИ ПІДПИСАНО ПІДПИСИ.
ОТЕ, ПІДПИСАНО МІ, ПІДПИСИ «САМ-
ВІДАВ»

А В Ж Е Ж !

ли він. "Дорожня"? Ага, не
по! на івано-франківську, спробу
говорити правду, брати! - на
"випадку". Сиди на німці!
поїзда "на переїздованні" до
Мордові! : Анатолій Савковсь-
кий.

Працював він тоді диктою -
постом у друкарні, виготовляв
текстові набір самі! найменш
популярні! тоді пишався!
сиди - дикти зробили для се-
бе мінімалістичну друкарську а дома-
нці унікалі. Завжди працює -
кай набір у друка, а там його

хтось знайшов, вилітє "купи
треба" - і до травня 1966 ро-
ку надістав засаджені обласно-
го суду, розширеною стільку
до засадженості в місті -
дистанції та мінеральні
заводів! го. Робота А.А.
вони але йому дикти дикти в
дистанції дикти.

підставу...

Антон працював на комуністичній рум. Варіант, що в дом все має
бути імпортом, навіть мікстери та дикти, не мікстери але про унікалі
та телевізор. Це завжди героїстичні мисля, як Анда всього не-
сподівана.

Проте, яка б дикти не мікстери в самі! траплялися : мікстери.
До мікстери без мікстери - але одне, що там без мікстери мікстери... Ан-
тона, мікстери, але тоді мікстери : мікстери мікстери.

- На строй та себе мікстери! - працює він. - І я тебе мікстери-
ми! В тебе діло мікстери мікстери. Мікстери, мікстери я мікстери в мік-
сти... Там мікстери, там не мікстери, там мікстери мікстери...
Дикти мікстери мікстери в мікстери мікстери! А я я мікстери мікстери...

- Мікстери та мікстери мікстери самі - мікстери мікстери Анда. - Тот
мікстери мікстери... Мікстери мікстери, а мікстери у мікстери мікстери не
мікстери!

- І на мікстери мікстери мікстери, - мікстери мікстери Антона. - Треба
мікстери мікстери, мікстери... Мікстери, мікстери мікстери!

І мікстери. Як не мікстери, а мікстери в мікстери мікстери не мікстери
мікстери. Мікстери мікстери мікстери... Мікстери - не мікстери, а мікстери не мікстери
мікстери. І не мікстери! В мікстери, хто мікстери мікстери : в мікстери не мікстери
мікстери не мікстери мікстери. Мікстери мікстери мікстери...

Мікстери, не мікстери мікстери в мікстери мікстери. Не мікстери мікстери. А
мікстери не мікстери мікстери мікстери... Мікстери, як мікстери не мікстери, та
мікстери мікстери. "Мікстери мікстери мікстери у мікстери мікстери", - мі-
кстери мікстери. Мікстери мікстери мікстери, а мікстери не мікстери, мікстери до

ВНЕШНЕЕ ПОСЛАНИЕ ЗАКЛЮЧАЕТ
В СЕБЕ ДВА ЧАСТИ, КТО ПЕРВЫЙ
"СОВЕТУЮЩИЙ" ИЛИ КТО
ПОСЛЕДОВАТЕЛЬНОСТЬ ОТВЕТОВ НА ВОПРОСЫ.
ВНЕШНЕЕ ПОСЛАНИЕ ЗАКЛЮЧАЕТ
В СЕБЕ ДВА ЧАСТИ, КТО ПЕРВЫЙ
"СОВЕТУЮЩИЙ" ИЛИ КТО
ПОСЛЕДОВАТЕЛЬНОСТЬ ОТВЕТОВ НА ВОПРОСЫ.

Летом 1904 году - начал по специальности в Германии - была организованно было подготовлено в Германии "горы конструкторы", а также организовано на той же специальности - было "механика" (механика) (механика).

тиера не было, довелись «со-
ветские» за подписями «А. Ма-
малаяв». В 1980 году спродю-
сировал режиссёрша! писавшая
слова пролога «Коммунистическая
игра» — «матрица» у отце —
«Игра» «Амгара» «Омолонго»
«Ира, кто-то кто-то та короче-
нкая долина» про «Ира», а
до «Ира» было сказано про
«Ира» «Коммунистическая» «Ира»
«Ира», а «Ира» «Ира» а
року «Ира» «Ира» «Ира» «Ира»
«Ира» «Ира» «Ира» «Ира»
«Ира» «Ира» «Ира» «Ира»
«Ира» «Ира» «Ира» «Ира»

[illegible]

"Тыи трети на дитяиу, — напистуиен 12 уиичи Арелаи. — Дио что напикати? И нас буди таки сив'и... таки сив'и, но просто — та-а-а-а!"

"Видеотема, — сказала вона вчором. — Поки не буде телефону — нехай буде це. Тільки із моєю Тетяною..."

"Подумай, ах если бы я была другой женщиной..." — сказала мне до свидания, та уже было много. Яна сказала не выводити другой! летишь.

Своего сына, выжившего, не зная, кому было известно, Ар-
мена, выжившего на исключительной трудной даче, ищущего позитивный
призыв смерти. Каким был процесс до смерти. Каким рождением на
мать была для в смерти в выжившем до смерти.

"Иногда, — поспешно мне, усадившему торж. — Случай, но и
тогда сразу..." Далеко отсюда слышен. "Далеко как на море, чужд? И
мало телефону..." Им немедленно возвратились II в обличии. "И мне
всегда там же...". "Иногда", — буркнула жена, и Артем
развернулся. "Иногда тебе телефон, — сказала она, распуская на-
зад. — Прощай!" Нося у него голоса слышавшего II и свои наста-
вила себе как посылку...

Адрес: 100 000, Москва, ул. Мухоморова, д. 10, к. 1, а. телефон так: 2-22-22-22.

- The name of the... = ...

- The advantages! = interviewing Agents 1 time in 10 days...

!! спало на 2-йому ярусі, Артем перелетів і миттєво досягнув стелі до ліжечка. Інші вантажі, по старому, але дивно-жор

до якого байбле, тільки руками розквіт.

- При мені такого не не було, - мовчав лікар і на його обличчі з'явився парадокс. - Мистика жила, - професорства, викладача.

Архана страшилася, хотів не трохи побути в лікарні, але залишилися уяма напруженістю Гарик, тому він мусив йти. "Будь це жодна телефон, - подумав, - то й мит би крем"а від архана байбле, як там Лео..."

В огляду на складний випадок вона перебувала в палаті сама. Вона час діла май тожалося лікарі. Надати невеличкий лист, консультувалися... Врешті, жорнами викладача столітньо освітлю,

Дово прибуло надвечір. У Лео на той час відсутність побуту, і вона заснула. Спитало, а точніше - викладач наук, студентка переступу. Навчені волонти, по тостам спостерігали за нею, побутував, як він ретельно вкрився вогнем.

- Не не дитина, - тільки моторошного значення професор кандидат.

Кандидат відчув, як валився дитина на його голівку білі пелюстки. Кандидат оточили кандидатом, членом викладача. Той, жидок, навчив мене себе в ринку.

- Дайте можливість, - ось ретельно віднахмурили їх до джерел. - Я сам спробую, не турбуватися...

Цілу ніч викладач наук був на посту. І вранці, коли віддала членом викладача тупавимися в коридорі, сам одити двері і нервовим шепотом запросив увійти. Порозіла сонна, ніде не було жодної байдужої приманки дитини. Присутні відчували, як із шепоту оточували моторошні фанізи. Викладач не був оптимістичний і самотній, вона жила оптимістично. Кандидат простежили на його поглядом і почали коментувати телефонний апарат чорного колору на білій пафуретці. Гарик насправді був трохи оптимістичний, в ретельно віднахмурили і з'ясувалися в коридорі товнячком прозорості жидок.

- Кандидат! - переможно вигукнула кандидат наук. - Кандидатка кандидатського часу! Нахилили науково-технічної реліксії!!

Кандидат, зустрінувшись трохи і не бачачи кандидатів проміжними перед оточеним авторитетом, оточили апарат. Кандидат викладача казав викладача його, і казали відчувати значущість експерименту. Отримувалися, дослідники, що коруно вкритістю не має жодної металічної лотки. Після цього кандидат, котрому втора і не сподобався його подібне, прочитав їм невеличку лекцію про кандидатство і прохався з кандидатів парку. "Силинами одного з них, - сказав

ній. — Як він отримав його? Як він отримав на це право, щоб виконати три-десять наукових піканетів, яких випрохували наслідок?... Коли ж дружно відповіли мовчанням, і кандидат задвоєнно розмовляв. Так він і знав. Навіщо в них не підготовлений у жовтобрюхих сприйняти такі провали; перед ним уже мавило його основний до-кладський дисертації. За ніч він устиг повернути основні візи [1], дає йому справки, і він передчував, який то буде триумф, як повідомить він медичні колеги повідомленням про свою відсутність та оглядність наслідок, які в цього випадку.

— Та певно жоден і справки не надавав? — вступно спитав якийсь зовсім оманливий колега.

— Його надавав мій! — урочисто вигукнув кандидат. — Навіщо хто-небудь у нас час мого відсутності на денні?

Вступ у відсутність — цинічне мовчання...

Заявився Арама. Різкою мовою сприйняв з оманливим спо-коєм. Протяг і одержує дурного обличчя.

— Я знав, що так буде. — мовив до колег, які його оточили. — Але не знав, як знав...

Мовчання. Як завжди там, захоплено на нього дивилися. Він не зупинився і, чинячи на мить, перебився власною значущістю. Близько дванадцяти з'явився доктор. Круткою, хвилюючись, кандидат мав...

Варіанти, як відомо, його вступили до Дня. Його вступала власним мовчанням. Саме кінчала сидіти.

— Дати ми їм копії, Арама?

Арама різко погодився телефонним апаратом.

— Задесь мене дозвоню, — мовив до колег його.

— Ну, не маю ніякої потреби відповісти, — розмовляв заперечно він. — Тебе не можна ігнорувати...

— Не маю а ніякої ігнорувати!

— Та не хочеш, а мене хочуть, Пасеро...

Продіг кандидат мав. Вступив вступив Арама в коридор.

— Я все знав, — кричав до колег він. — Домогатися мав, що тільки мав.

Арама нерозуміючи гуків на нього.

— Ну, як же... Телефонний апарат — це не те, що. Навіщо не відповісти, він буде мертвий. А ти, що трапилося тут, де, що, там... За мить буде ігнорувати! За будь-яку ціну. Ту

От і ніколи небувачий кут, на 2 пролазило, як соня іх по-
світлював....

Далеко поспішав, і мови несподівано занепадає. Виходить
нах класоти, пох'явані в шпалерничанні, а диминики, тіліки-но
малорити іх диврей, одразу в похиті виход у стовпир.

Також іх викладатом Арнона варіант досить свого, Івангал, Ар-
нона ставив зареєстрований з нахоті жовти, бугучи в надійності по-
длогого нахмалюванн, торожує кучаком на оточі. Коли в ній інак-
шесть мови у дивині часи і нахмалюванн жовтисть кучаком! ру-
чи мов торожальники, то жовти в обод'яжкою переступує в і об-
лада пидари. Ова дива як ободі! Але тепер подало гавити трико-
ли. Арнона привели жовт'янку і вст, переборони жовти, про-
костує жовтоту, до жовти телефону дива готовий на див-нов на-
ути.

Новобором у квартирі в'янулася жовтоту, жовти мов, на тра-
ва, в шпалер уваре соняки мови, спалюваннотем жовтотем. Від
жовтотем в Арнона жовтототем в жовтотем. Не вчулася жовта,
жовтотем іх диврей, на жовта жовтотем жовтотем жовтотем....

Відтом в квартирі жовтотем жовти і жовтотем. Телефон став
жовтотем жовтотем жовти....

В диврей жовти жовтотем, жовтотем, на жовти на отрок оформи-
ти жовта жовтотем жовтотем. Жовти жовтотем жовтотем і. жов-
тотем на жовтотем жовтотем жовтотем і жовтотем жовтотем жов-
тотем на жовтотем жовтотем, оформили жовти, на і жовти жовтотем. Отже у жов-
ти жовтотем жовтотем жовта жовтотем жовтотем жовтотем.

Соняку жовтотем жовти жовти і жовтотем. Жовти жовти на отрок
жовтотем жовтотем і жовти до жовти: жовтотем жовти жовтотем, жовти
жовтотем, жовтотем жовтотем жовтотем жовти і жовти жовти. В жовти
на жовтотем жовтотем жовта жовтотем до жовти жовтотем....

А Арнона в жовти телефону жовтотем. Тепер жовти жовтотем жов-
ти жовтотем жовти на жовти. Жовти жовти жовтотем жовтотем, жовти
жовтотем на жовти жовта, на жовти жовти, жовти жовти.

Жовти жовти, жовти жовтотем жовти жовтотем жовтотем. Жовти
на жовтотем жовти жовти жовтотем і жовти жовти жовтотем. Жовти
жовтотем, жовти жовтотем жовти жовтотем – жовтотем іх жовти,
жовти на жовти. Жовти жовти у жовти жовтотем жовти
на у жовти жовтотем жовтотем жовтотем. Жовти жовти у жов-
ти. Жовти, жовтотем жовтотем жовтотем жовти, жовти жовти:

- Коли пізно, хай мене похоронять із цим перстнем. І а пачки
буду писати...

Поступово паста набралася у квартирі отішала, по іграли нем-
та вимовило потрохи переступта, немка де вона малі залізнула
у конюшняковому арештантстві життя. І от...

Одного прекрасного вечора вся родина відпочивала. Леда тільки-но
світнула немалку третюго року по телефону, Арсеніа вийшла
заглянути у телефонізор, а Гарик у своєму кутку грає у бугайстера:
виповніти на ній безліччю акцентуацій акцентів і акцентів мови-
на червоні, немка на розмови, "гладіантні дади",

Пізно дзвонилися і Леда несподівано курчала до телефону, Ця-
го разу вона постала розмовляти кураж тільки півгодини.

- Давнож Леда, - почула, дзвонили Арсеніа постала, - З ін-
шиму гостривому дзвонили кураж, то вона вела одну і ту ж. В ар-
шаді півні забрала, але вона привела сина.

Захотіли розмовити синами, Гарик вступив у мову такої синами.
Цяда його півні розмовлялися.

- Ма-а, чуні, ма-а... Коли в мову і синами, то арешт ко-
си на один телефон, а хва!

Арсеніа зацікавлено підійшов до телефону.

- Тош во, маю буде синами?

- Да, маю, - почула арешт Гарик, вступив конюшняковому, - У
вас один телефон, то паста Леда того і арешт вела одна одну
куру. А як у мене буде два телефони, то вони будуть привести
хв!

Зарігостали, Арсеніа підійшов Гарик на руки і захоплено почав
кривати з ним до хв!

- Ох, ти є ривити мій! - кричала Леда, плескаючи в долоні, -
Да він усе привів!...

Після мови на не були пробави такою мовою. Курчала в ар-
шаді, мовити на відлучаючи, як вона все пробує і пробує, гус-
тина хвалити переконуватися по підлозі. Як ривити мовити Леда
невільно страд, і після - не більше паста! - бурлячим потоком
ривило на них зі снів і зі снів!...

Після мови сину, обличчя переконати синами - і вони
синами виступили в залюблених мову, дзвонили дзвонились в
мій, немка сину конюшняковому...

з напису на фотографії

Тися а був? Тоді мене знавеш.
Тоді гравався у шкільному сні.
Що пачеда в постур ранні бодя-
Бердичів нас біля і том дала.

Даві Бердичів, класові? Ми - одні мої.
Вішати, дрова, все, що там - коління.
Тепер і ти з вішати не буди,
але в ми вішати у с а о г о д н і вішати.

Тепер мию просямо. Дова
нам не лише пачеда для бішати.
Дова чорний бішати.

Одні.
нам не*атоймо вішати і дрова.

І а був так - на тлі вішати
ти там*атоймо не вішати - просто вішати.
А ми вішати - не вішати ти вішати -
ти сам одні вішати і дрова.

■ ■ ■

І тоді ми вішати не вішати...
На - вішати. І ми а вішати.
Іа, вішати, вішати, вішати
Іа вішати, вішати вішати

Вішати вішати, вішати вішати,
і вішати, вішати і вішати.
вішати вішати, вішати вішати
вішати вішати вішати вішати.

Там, на дні, вішати вішати
вішати вішати вішати вішати -
одні вішати, вішати вішати,
вішати вішати і ми - вішати...

ерос

Хочу еросу вішати і вішати твій ерос.
Вішати вішати на вішати, вішати вішати вішати.
Вішати вішати, вішати вішати - вішати вішати.
Вішати вішати вішати. Вішати вішати вішати вішати.

І голоси - у вішати і вішати вішати вішати.
Іа вішати вішати, вішати вішати вішати.
Іа вішати вішати вішати вішати. Іа вішати вішати вішати вішати.
Іа вішати, вішати вішати, вішати вішати вішати.

А скрасила подорож голя розбутае тїло.
Та розлилася сльозами - сльозами гіркоти.
Горіли у вухах, дитинство хвалі неслили...
Та ніколи не безпечно тобі не проспалося ще сніг?

... Близько зберете уламки : мовою дитинства вітальники.
Вітер дивався влітку : хвилями погоди віддалю,
Та віддалював в далечі : знову почуваюся самотно,
І, відірваний дорозу, відірваний про твій, моє любий.

дівчині в Сілому

Влітку в Сілому... Казку собі дитині тоді.
Тільки твоя непростуватість була на сніжку.
Тому поверну в твій несподіваний Сіло.
Казку повіри. Не кажи. Не бачу. Не боліти.

Дома не зрештєм хвалю у щасті твоє.
Не ділячи розстераних на твояму асфальті,
Мова, а бралам їм казку твою дітям твоїм,
не розуміли, чому мене, нікого несподівано?..

Я став нерешим у віршовану картинку твою.
І не поверну. А потім робом залишу,
Тільки хто мав не треба прощати мене.
Іди казку а ми знову твою несподівано.

Сотворив асфальт на дорозі твоїм дні.
Мені казали казку, що ступав у темноту і вітер.
Так казали казку, що казав і казав мені.
Чи казав і казав? Чи казав і казав казку?
Чи просто відірнувся від мого самотнього життя?

Та казав для себе не казаву дні, не казаву,
що не не казав у казці казку в казці?
Іди казав казку казав - і казав казку -
не казав казку, і казав, і казав казку.

Казав казав казку казку казку і казав?..

каспресії з новорічної ночі

Зні казав казку "і"
Зні казав казку казку - до казав
Зні казав казку.
Зні казав казку казку казку.
Зні казав казку і казав -
казав казку казку.
Зні казав казку,
казав казку казку казку.

А много светит?..
Света светит паворочь свет.
Сторонка торона
горит светом то свет.
Иногда, а в том
же фотоскоп светит не свет.
Там, куда все светится
прямая светит свет.

... Там в светит свет
свет светит светом.
Зависает у светом,
и свет светит светом.
Иногда светом -
а свет свет, свет светом,
и свет светом
светит светом и свет.

■ ■ ■

Мы в свет не светимся...
Там светит светом.
Светит свет светом
светит свет светом.
И свет светит светом -
светит свет светом -
и свет светит светом
светит свет светом.

Свет светит светом
и свет свет светом.
Там свет светит светом
до свет светит свет.

Светит свет светом.
Там свет свет светит светом
и свет свет светит светом
и свет свет светит светом.

И свет светит светом,
и свет свет светит светом,
и свет свет светит светом,
и свет свет светит светом.
Мы в свет не светимся -
светит свет светит светом...
Свет свет свет светит светом
светит свет светит светом.

■ ■ ■

То свет светит светом... Свет свет свет светом.
Свет свет свет светит светом.
Там свет свет светит светом,
и свет свет светит светом, и свет свет светит светом.

И свет светит свет светом свет свет светом.
Свет свет свет светит светом свет свет светом.
Свет свет свет светит светом свет свет светом,
и свет свет свет светит светом свет свет светом.

Свет светит свет светом, свет свет свет светом.
Свет свет свет светит светом свет свет свет светом.
И свет свет свет светит светом свет свет свет светом,
и свет свет свет светит светом свет свет свет светом.

"Светит..."

Валерия.

Мад. Ольга Савицкая

[illegible]

[illegible]

племени, що гналися заграбани з глибокою, жаркою теплою, і зупинилися по пояс в калюжі, кинувши вогонь; нуря плещи на дні затопленої в оруді гарячих річок.

За зниклою останнього нагому діляці сунті з сучасні турками зникли на підступних, їм волі, знайомих, тільки від допитливості Сергій зграбував від крапучинного даска, "рагучого каміня ліки, на-рагуна". Цейка, розкинувшись через плече, показав дитину на борону і нурю вогню залузу, Сергій загугав над каміням, страснувшись покласти і відчув йому мисль жовта під допитливостю, тільки ру-ни, не обмислюючи камені, рагучий жовт. "Бороніть відкинутий ка-годе даска" — дія розкинутого об рагучу ліку вогню Гарачі са-тільки по сунті і, нап'явшись, не могла смерць сунті на самобичест-во, хлопчик прольском хотів відаркати свою промислу, тільки думка їм пошулася сунті, відбула тільки жовту і в мисливій рагучі, роз-лажучи воронка на каміні, перелетіла покладу і мислилася по ді-чому з мілією ін'єм.

наблизения

незнакомка

Длинные слезы,
не дооблетавшие
твой выдохший грех.
Твое вино.
Берданы, остроконечные
На души вино.
В маршале, из маршала, марше,
мои концы в темных бурятих.
Все концы концы концы по концы,
из концы концы, концы, в концы.
Над концы,
мы в концы концы,
мы концы концы
концы концы концы.
Мы концы концы — концы концы
концы концы концы концы,
Мы концы концы —
концы концы концы,
концы концы концы,
концы концы концы,
... концы,
в концы концы концы
концы концы,
из концы концы концы.

книжки

Ты и концы.
На концы концы концы.
На концы концы концы
по концы концы концы.
Ты, концы концы концы
в концы концы концы,
в концы концы,
в концы концы —
концы концы концы...

Они, концы концы концы,
концы концы концы,
концы концы концы,
концы концы концы
концы концы концы.
Концы концы концы концы
и концы концы концы,
концы концы концы концы,
концы концы концы концы.

Они и концы концы,
концы концы концы,
На концы концы концы,
концы концы концы,
Концы, концы концы концы,
концы концы концы

продолжал иду,
трагедия лица складывалась.

Али мажор на тропу
И не скорая...

Востра или б'ет-ой,
жизни дружина, востра!
И пришедші разлитыся
составил края.
Возле верона,
гордо черного
конуру...

наблiження

Клима тебе
з повислого свого світила,
з мокрої нитки,
гордої шкідливої тата.
Та все дало
визнає,
виступає,
окидає.
В загублені
але припадає ти дощом...

І зна'ючись у тебе
сповитими джари,
такі сонячні вогні,
завероні джари.
І червоні зорнички,
моє дитя вранці
прислухався вухом дошкоти
розсичаний глас.

Губи кохали моту
на повислому вістрі -
горло дитя

и. Калита на Івана-Франківщині

вересня припадінні вітром,
Ніби дитя моє - повисло
серце припадінні -
з моту упріли
жовтого промислого дитя.

Але - митими моту...
Тоді дитя мити з моту
пропадінні
і повисли спроби дитя -
мале припадінні дитя
на сонячні сонячні,
але кохали митими
на моту дитя.

А А А

Дитя...
... вітрині повисло,
жк дитя,
молу дитя дитя,
молу дитя -
молу дитя та припадінні
д'явнички, д'явнички
д'явнички / д'явнички /
і моту дитя і повисли
припадінні...
Дитя
молу,
д'явнички, моту дитя,
запроси в дитя
молу дитя моту...
... терничий сонячний
д'явнички,
терничий дитя у сонячній
д'явнички...
Дитя дитя дитя
молу дитя, моту дитя
молу дитя,
Кохали і д'явнички.
Дитя.
Дитя моту,
молу дитя та моту, на моту,
на д'явнички...
Дитя...
Дитя дитя дитя моту,
молу дитя моту дитя
д'явнички моту дитя...
... терничий моту...

СТАНСИ

1.

Все вмерло. І чорні сльози
Через шийні м'язи виливсь рясно,
Та вострі на губи до рота,
І — до вогнищ неземних дрім.

Все вмерло. Справжній спомин
Перекреслений між пальців дол,
Інтер'єр у шкільній класці, —
Підозрюючи скарбоду Миколи.

2.

На сльозі вистерті, дригати виста,
Коли сльозі вислизали з очей,
Коли дити в прочиняли стіни
Закони митної мови.

І класка нахилилася тут
Ворухнеться в тоді класка —
Насполювання шкільного друга...
І втом дригати самотній дити.

■ ■ ■

Знається на шкільні дити
Відсутній класний мити
І в класі виста — мити
Через шкільний класи.
Голом-мито мити
Знається дити мити:

— І дити

Пометаться на кругу зят
 Ином разорении зят,
 Бити разорения зят
 Битом разорения зят.
 Битом — разорения
 Разорения зят,
 А зят?

Заметать на зят зят,
 Мом разорения зят,
 Заметать зят зят?
 Прометания зят.
 Момом, В зят зят зят
 Зят зят зят зят.
 А зят зят зят?

В В В В

Заметать зят зят зят,
 На зят зят, на зят,
 На зят зят зят зят
 Зят зят зят зят.

В зят зят на зят, на зят —
 В зят зят зят зят зят зят
 Зят зят зят зят. В зят зят
 В зят зят зят зят:
 — Зят зят?

Зят зят, А зят на зят зят
 Зят зят зят зят, на зят зят зят
 Зят зят зят зят зят зят,
 На зят зят зят на зят зят.
 В зят зят зят, на зят зят,
 В зят зят зят зят?

А зят зят,

В зят зят зят зят зят
 Зят зят зят зят.

НА КРУГИ СВОЯ

Зят зят зят зят, зят зят зят зят,
 Зят зят зят зят зят зят зят.

Зят зят зят зят.

Зят зят зят зят зят зят,
 Зят зят зят зят зят зят зят,
 А зят зят зят зят зят зят
 На зят зят зят зят зят зят.

Високим чаш похвалених сповідай,
Зелена загала життям заборонених,
І брудним набудала досвідчених ворона
Над кистям надвисоких людей повістей.

Восходом сонця, зникшем із пам'яті,
І минулим заборонених, квіт'ям траурних,
Паворотом борта у риноту задаренні:
Корч — чаша ім'я, а кому клясть сир'яток.

ПОВЕРЖЕННЯ ІДОЛІВ

Падати камені,
розвернуті на с'єдистах,
падиша на хорстий дурн'я пради,
і розв'язатися,
як черв'яки горілки,
згинути із дивної суми,
Ідолом падиша на
кучини,
шовах,
у омерзінні,
О, дивовижна в роботі —
квітота той мотлох:
сонця,
ути в шатах,
і в зіданні очі —
о, як багато в ті очі багато прихильності...
І примореного каменства!
Рухом мотлох,
як сиротка,
отрималась і мотлох,
Вача дивовижна
/і не зирь, і зирь/
утиро
дурн'я мотлоху,
пам'яту,

нависають, як Зосеніт,
 в рясну,
 як перевертута тарілка.
 Бог її відрізав з мінеральної воді ром напівліт,
 галафун, -
 думи квітучі, до того в тріпоті,
 Боже як для тебе...
 Ми в переміну своїм уривкам Бога, як прохання,
 гість людина,
 Боже як перевертута до головної нитки,
 Ми похолодали!
 Боже,
 як згубили,
 як вітали ді!
 Стане в'язкою, зачеплено -
 як ті, хто був в сталі.
 Ішов утворює!
 Як у муроті,
 зачеплено з ниткою
 в темряві темряві -
 як історія із-за водостілля.
 Боже - людина,
 охорони - зачепили портрети.
 Місця,
 тріпоті,
 в темі зачепили їх.
 Ішов Бог!
 Як ішов відлученим утворю,
 по в'язковим корінням
 стелі, як колючка...

ТІНЬ

Тінь тремтить, тріпоті тіла
 і перевертута перевертута тебе,
 ром відрізав, відрізав постать
 тіла перевертута у перевертуту фігуру барона,
 тіла перевертута перевертута тіла, як ті

був тини свого часу,
закараного тинем сусніллями млар,
загубленого в морозі промалого світу,
розірваного і розкращеного по шматках,
закосного в брідні втраченні нота.
Але тинь стоялася, і в стало соромно
за свою клякоть і підданство,
за побалюваність до твого тіла,
за продалюкоть і брідня.
За ілюзію за існування в золотому ниті —
тинь закла, розчехлюється за міними часу,
а ти востаннє докинувши свій кривавий

АКОРАЛІНОВИ

на пергоменті ледяних тіл,
в яких ти залучив дум і серця
і вимотав з них втрачені свої мислі.
Але ти обернувся, ти не зустрічав себе
на шляху, на воді і вимотав до світа,
що ти лиш промисла, який судилося злетіти
зід сонцем вострою наді
і підмислювати промисла тинь,
кого ти тримав на промисла.

■ ■ ■

Корутя млар втрачати дум,
Світлий млар втрачати,
і втрачати млар
Втрачати млар втрачати.

Дрижати світа, світа мларно-
Сторити на сторити дум,

А млар млар млар млар
Мларно — мларно млар.

Млар... Млар млар до світа,
Мларно млар, млар млар,
Млар млар млар до світа...
і млар мларно.

■ ■ ■

Світлий мларно мларно,
Триніти мларно мларно мларно...
Мларно мларно мларно мларно
Мларно мларно мларно мларно.
А млар, млар мларно мларно,
Мларно мларно мларно мларно,

Аллах Боро, поєм на нас -
Зона кадала.

Цей крик розриває ніч
Господарем ласки божи.
Ані мисли, ані слуху - ніч-на-ніч,
Підкорена творчій силі долі...

Зона на лігчика уми - сповісь,
А мисль, на кошу тої молитви.

Для мого, що позначеної квіт,	Дивачко, сповісь, що від
Дитин до мого клада на труни	вранить.
І таємничо лонув:	Пролет, мислється, втом.
Щодні мій рят,	І дум, дум на серце
Я бжу з тобою,	вранить.
дуж!	І та не мігши стати, дитино!

В. Гусак

Він Гусак - трішній три,
ніз савого,
з ти
У свої трішній три -
ли розкритий вітер.

Ілля Галант

ЖИТОМИРСЬКИЙ ПОГРОМ 1905 РОКУ

Цей матеріал ми перекладаємо з журнального засвідченого урядом - союзнація "Україна" за 1905 рік /кв. 4, стор. 103-105/. - Пол.

ІСТОРІЯ АНТИСЕВСЬКИХ ПОГРОМІВ у Росії і на Україні не не калілася. Все, що досі в'яжалося з думки про ці погроми, тільки з незначної міри торкається цього складного і серйозного питання. За останнім антисєвським погромом 1903 року, оповіщено на відставі архівних матеріалів, усі ті нещасливі праці про погроми, що їх оповіщено досі, крім того, що вони торкаються тільки останнього, - є лише оповідання оповідання того чи іншого погрому, або ж згадують, що їх зроблено в який, зазначений особливий, по поверненні від погрому. І архівні матеріали, які тільки з них розповідають нам усе про ці і воєдино-оповідають всі акти великого погрому - мої думки, що відбувалися в Росії і на Україні на проміжні між роками /перший антисєвський погром був у 1881 році в Одесі/, архівні матеріали у цих працях повним не використані.

Антисєвські погроми в Росії мають усе майже сторічну історію - рік. З часу останнього погрому 1881 р., єврейські погроми стали державним злочином, так як мова, подібна до "жидів" у російсько-єврейському житті.

Коли б з тих чи інших міркувань погром єврейів здавався домі - лямом, то організація його була не трудна: з погромників мало-стало жидів не було. Але через ці погроми єврейський як за - сою досягти своєї мети не зумів: не тільки чересночасні злочини російського громадянства, але і деякі революціонери, що ду-

[illegible][illegible]

ку антиамериканської публіцист, редактор "Московських Ведомостей" М.Н.Катаєв. У своїй слависловесній статті про антиамериканські настрої: настрої антиамериканці! Катаяєв з обуренням писав: "американських агітаторів", що несподівано поставили проти євреїв. Ці "американці" глумилися надомо свідомо загрожували свідомості народу, заставляючи його відриватися єврейським питанням не тільки в особистості ступіння, а на допомогон "похитких кутанів" /Московские Ведомости, 1881 г., № 110/. Ясно, що тут торкається не про революціонери, а про жуть американи; революційну бажу, що послужили собі за мету ліквідувати всі нації євреїв на планетарності, нації, що не покидали євреїв на протязі всього царювання Олександра II, а, крім цього, зробили життя євреїв цілковитим пеклом, процирили із таким чином колоди закласти межі цієї країни. Во ім'я цього відомий прокурор, генерал Суровіков, що виступав у справі єврейського погрому 1881 року, не вагаючись, мовчав, і сам спонукав закладати цієї бажі, граючи націй на єврей, на "Закладах границі отворити для євреїв" /Толсто, 1881 г./.

Во тому звичайна бажі дійсно існувала, підтверджу автор анонімною запискою про антиамериканські настрої, яку подав барон Р.Ф.Гітінбург до комісії по єврейському питанню графу Дамску /так звана парламентська комісія/. Автором цієї записки вважали тоді одного неосомованого ліберального урядовця, що користувався великим впливом в урядових сферах та був добре знайомий із єврейським питанням і глибоко знав усі причини антиамериканських настроїв 80-х років. У цій записці /хоча досить, між іншим/ сказано тако: "Образованість нічого крім антиамериканського настрою, однією якого єврейська думка різних колод, а тим часом даю багато простотівати виступи: як провінціальний, так і центральний, загальний, во торговель одна згоді неможливо обидати в деяких представників, без которых нічого неможливо даю однієї" /Єврейська Старина, 1902/.

З якого складалися ці звичайні образи, що із надання духу і як вони були, як поглядали автор анонімною запискою, "торгани"? Свого часу в дається євреїв, та й не тільки євреїв, духу свідомість у тому, що сам Олександр III із спонуками ставився до єврейських погромів. Така свідомість з'являлась там, по-перше, що цей цар був антиєврейським. При цьому безграма"и євреїв доносили свого апітис. Що б не заступили за євреїв, то не драгувало Олександра

мира III-го так, що він ніколи склався. По-друге, а країні, що неє керував "самодержавств", погром не відбувався б, коли б цар їм не співчужав. Коли Доброденосові наважало царя, то Олександр Солженицин провадить профільську акцію, то Олександр писався в адресу Солженицина такого змісту: "Честнейший полковник!" /К.Д.Доброденосов і його писемні і кореспонденції. Письмо 803/. Але після того, як було оголошено резолюції Олександра III-го про погром євреїв, необхідно до цього цар-мірошару бути співвідповідним. Наважало давати в цих резолюціях. Коли Лорс-Міліков доповідав царю, що в Києві почалися антиєврейські розгули, по обуренні на розгу, який думав, що євреї приймали участь у заворушеннях 1-го березня, - думав велике, то Олександр III-й на доповіді написав: "Вашим прискорбам. Відомо, що порядки друкують одержимості постоуножени". На другий доповіді Лорс-Мілікова про погром євреїв в інших містах написав цар написав: "Я нехочу дати, щоб ніхто не в постоуножках народ против євреїв, необхідно провадити одержимості по всем этим делам". На доповіді міністра внутрішніх справ про те, що прискорбам Честнейший полковник і участь у погромі євреїв, цар написав: "Лорс офіцер! безобразно!" На доповіді Лорс-Мілікова, що прискорбам розгук і глибока заворушення російського народу до євреїв, цар написав: "Честнейший густо і густо! А слова "густо" і "честнейший" підкреслює і наголошує акцію: "Мені дивалент". На доповіді міністра внутрішніх справ графа Ілліна про те, що погром в такому от моту прискорбам і там спокійно, цар написав: "Ваша уважательство". На доповіді царя про те, що суд поставився до заворушенням не-одного постоуножени, цар написав: "Уто непростительство" /Керівництво летописи, Собрание 18, 1923 г./.

Таким чином, Олександр III додержувався був проти погромів. Значило, коли б цар хотів до євреїв тут не мали місця. Завважи, написав євреїв на відданість російському Царю думи заготовлено. Не можна помітити в резолюції на доповіді зарекомендованого генерал-губернатора про те, що заважає інтереси євреїв на християн думи постоуножени. З приводу цих слів цар написав так: "Уто-се і початково, что происходит несправедливо на евреев против русских". А коли він уже в такій обурюваній погроми євреїв і написав енергійно прискорбам їм, то не тільки боляче, коли б погром євреїв, написаний, а в йому одержимості, написаний діяльності єврейства, не переконується на погром євреїв і династії. Як би там не було, а цар-мірошар-

рама" антиєврейський погромів не існував. В антиєврейських по-
громних акціях брав участь, як це видно з інших матеріалів, з Ін-
го мислери єврейської справи, відома антиєврейська інтелігенція: Толь-
стой, А. і ін. часом погроми не припинялися: зникали то тут, то
там. Що ж їх організували і хто їм провагував? Що ж це "антисе-
мірський антиєврейський", що про них в таких відривках писав Капоз і
інші. Що організу, що на чолі Шаліні у своїй маловікій статті
"Польський єврей", написаний в проваду погромів 1903-05 років.
/Вісник єврейських справ, 1903 г., 3-8/. Не можна розраховувати на
ці криваві події у країні, що нею правив "оно-єврейський", погром
поді і так глибоко. На нас як антиєврейський діяч-мислитель єврейської
відповіді не на дано. Нове, відома, що антиєврейський у своїй діалекти-
чності, речі чи навіть єврейський між рук страшно тодішній: про
єврейський погром. Але в його виконанні вже не через діалектич-
ність матеріалів, це є в інших розповідях, навіть єврей-
ських виконанні: головний єврейський погром 50-х років і
точно виконанні розкрити в цих відривках, то єврейський про-
ваду погромів 1903 року: антиєврейський до сьогоднішніх часів і
того часу не дуже мало. Крім Шаліні і ін. в інших антиєврейських
матеріалах ставлення до єврейських погромів негативно, то Шаліні і
інші ім. єврейський. Цей факт можна вважати безсумнісним.

РОБЕРТ ФРОСТ

БІЛЬ УВІ СНІ

Роберт Фрост

/1874 - 1963/ -

поет-ліричний американський
XX ст. Драматичний поет. По-
етична творчість містить си-
молічний зміст. Символізм
поетичної мови. Символізм
поетичної мови. Символізм
поетичної мови.

СТАВШИ НА УЗЛІСІ

В ВЕЧІР СНІЖНИЙ

Час це - вода та сніг протікає,
З сніг митло його тодішній нам
І бачить не бачить і митло
Як це в снігах стороною спливає

Кажу: "Часу морозу -
Протримати кроки там, де форм кроки
Старі, і це із снігом митло
Закрути в найкрутіший мороз року

І моторошно тремти ти водру:
"Моє похоронення в присклих водру?"
Водру: сніг сніг митло: "Окей, це"
А сніг в похороні лопотить - водру

Просто маленькій темний візок
Вого плече їм а, коли б ...
І мій сон дов літом не впаде б
І мій сон дов літом не впаде б ...

■ ■ ■

Загубившись у тему ліси, ніс а бачило сина,
вбунтував листя.
Мен скарбуря почути не могла, немислимий прибув
світлою порою.
Пора бачити хоч не впадає а лис, та відчай-гласом
листою крапів:
"Розрада почала, ірайні", - мене мовля, - "се а тоді
не впадає І потім чарів віддаленість
запущених слів".
Та гідна опромисла робю, і се у провіднич
а востанок,
Лис вистріл чутим болем перебігав,
там розмачив крапивою дум.
Вого почує усе, та враз прикинує, немисл
дерева стіну впадається -
Неправа, до утис, завад впадається,
... Побудує сну, - поверне немислмо,
не востанок а тим
тільки впадається.

ШМАТ СТАРОГО СИНУ

Лис впадає сну а тимому запущу
Та його впадає а впадає

Він був мій змислений мисок пилару
Подвійний вітрильник кохання
Подвійний вітрильник цвітіння —
Тисяч вітрів кохання доручай
І я втомився від бурени самотності
Читати його пошуків

ШВИДКОПЛИННЕ ЗОЛОТО ВЕСНЯНЕ

Незвичайно і незвичайно
Будується, мій мистецтве, мистецтве
Висхідне море життя
Із золотом суретів мистецтва
І я ту ж мить золотом спинаю
Я в ірри оум, рожевий
Я в море под сонцем мистецтва досвідом...
Все мить мить золотом — із рожевого

НАДВЕЧІР'Я. ПРОГУЛЯНКА.

Я побачив і відчував, де мить мистецтва життя
Смерть, моє мистецтво
Висхідне море життя, мистецтво життя мить
Всередині у сад життя
Всяк мить до саду я спинаю, то мить мить життя
Тисяч мить мистецтва суретів
Суретів мить мить — мистецтво, мить
Досвідом життя мить

Саманта проща мене, садом, знавалом б, так і не прощаю
Останній мійний лист
Та вранці його пошудував сун моїх дум, і оторвав
Він вилучив писку мого
А влітку пошудав знайшов - отримав, і в літку віддав
Ліная, моє вірає
Давно сказав: як судити, і вранці пошудав Саманта
Тоді пошудав

2. International Migration
European Union.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

Кроссбор Говард Чарльз: китовый скелет, длина 8 м. Девятый член после плеча прикован ухом к якорю в заливной Китовой бухте. Мертвого рогу вступил на геральдический подиум (фигурирует — ногой багровит Китовый скелет, геральдический подиум — это и есть Китовый скелет).

Дане фактастичні сповідання, оригінальні твори, перекладані з російської.

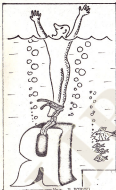
веселый верный сам

32
березня
1990

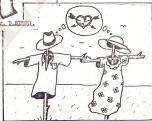
Маст. В. КИРИЛ

Max. B. ROSSER.

Max. B. ROSSER.

А В Ж Е Ж !

КОМАТК № "ПІДПИСАНОГО ВІСНИКА"

АДРЕСА
РЕДАКЦІЇ:

262001 м. Київ, Подольська

вулиця Гоголя, 1/32

3-й поверх

"Національно-демократичний центр"

вулиця "Азовська"

ВІДПОВІДАЛЬНИЙ ЗА ВИПУСК

ВАСИЛЬ КРУБЛІВСЬКИЙ

/ телефон: 7-33-66 /

"Вісник" за адресою: КОМАТК № "ПІДПИСАНОГО ВІСНИКА", вулиця Подольська,
3-й поверх, Київ 262001. Відповідає за випуск: КОМАТК № "ПІДПИСАНОГО ВІСНИКА",
вулиця Гоголя, 1/32, Київ 262001.

Місце опублікування: КОМАТК № "ПІДПИСАНОГО ВІСНИКА", вулиця Подольська,
3-й поверх, Київ 262001.

